

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313212732
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6313212732.6

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 234 279 proti odporcovi V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, O., o zaplatenie 7516,76 Eur s príslušenstvom, takto, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 7516,76 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 6414,01 Eur od 22.11.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 450,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 588,36 Eur, pričom súd p o v o ľ u j e odporcovi žalovanú istinu spolu s príslušenstvom, ako aj s náhradou trov konania splácať navrhovateľovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 208,80 Eur zročných vždy k 25.-temu dňu každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súde dňa 29.11.2013 domáha voči odporcovi zaplatenia sumy 7516,76 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 6414,01 Eur od 22.11.2013 do zaplatenia tak, ako je uvedené v návrhu. Súčasne sa domáha aj priznania náhrady trov konania.

V návrhu uviedol, že s odporcom uzavrel dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len ÚP). Na základe tejto zmluvy sa zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 6000,- Eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia. Poskytnutý úver sa odporca zaviazal splácať v 84 pravidelných mesačných splátkach po 131,94 Eur.

Odporca nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy o úvere a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil, čím porušil dohodnuté úverové podmienky. Ku dňu podania návrhu predstavuje dlh odporcu 7516,76 Eur, ktorú odporca napriek výzvam neuhradil.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, splátkový kalendár a výzvu na splatenie celého úveru spolu s poštovým podacím hárkom.

Na základe výzvy súdu zaplatil navrhovateľ súdny poplatok za návrh vo výške 450,50 Eur.

Platobným rozkazom č.k. 1Ro/840/2013-29 zo dňa 21.02.2014 súd zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi sumu 7516,76 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 6414,01 Eur od 22.11.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 450,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 450,50 Eur, všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Podaním doručeným súdu dňa 17.03.2014 podal odporca proti platobnému rozkazu odpor. Uviedol, že nie je možné, aby navrhovateľ od neho žiadal úhradu predmetnej pohľadávky tak, ako je uplatnená v návrhu, keďže zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. Peňažné prostriedky poskytnuté mu predmetnou zmluvou by mali byť bezúročné a bez poplatkov. Namietol porušenie ustanovení § 9 ods. 2 písm. k), l) zákona č. 129/2010 Z.z. Žiadal súd, aby návrh navrhovateľa v časti zamietol, a to podľa zistenej skutočnej výšky uhradenej istiny úveru zo strany odporcu.

Podaním doručeným súdu dňa 04.07.2014 sa navrhovateľ vyjadril k odporu. Uviedol, že odporca sa dostal do omeškania so splácaním poskytnutého úveru a úver bol zosplatnený v zmysle § 3 hlavy 7 úverových podmienok ku dňu 29.11.2011. Nestotožňuje sa s námietkami odporcu a má za to, že zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami § 53 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj Občiansky zákonník alebo O.z.), ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. a obsahuje všetky požadované skutočnosti.

Podaním doručeným súdu dňa 12.01.2016 sa odporca opätovne vyjadril k návrhu. Žiadal súd, aby návrh v napadnutej časti zamietol a povolil mu zvyšok splácať v splátkach po 50,- Eur mesačne. Opätovne namietol nedostatky zmluvy o úvere, najmä nedodržanie ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), k), j) zákona č. 129/2010 Z.z., dôsledkom čoho je bezúročnosť a bezodplatnosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Dôvodil, že zmluva o úvere má obsahovať termín konečnej splatnosti, ktorý bude presne vyjadrený konkrétnym dátumom, a nie taký, ktorý si bude musieť spotrebiteľ vyvodiť matematickými výpočtami priamo zo zmluvy. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoE/313/2010 a rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/315/2012 zo dňa 20.12.2012 a sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012. Poukázal na hlavu 7 § 3 zmluvných podmienok, v zmysle ktorých mu mala vzniknúť povinnosť splatiť celý čerpaný úver, na základe čoho ho navrhovateľ dňa 29.11.2011 vyzval na zaplatenie zostávajúcej časti úveru v celkovej sume 6604,88 Eur, a to v 15 dňovej lehote odo dňa odoslania uvedenej výzvy. Odporca zdôraznil, že v zmysle bodu 42 zmluvy o úvere sa za čerpaný úver považuje iba suma 6000,- Eur, pričom pri vzniku povinnosti odporcu vrátiť úver predčasne má navrhovateľ nárok len na zaplatenie čerpanej istiny úveru; nemá už nárok na dojednaný úrok z čerpaného úveru a zmluvnú pokutu. Odporca nesúhlasil s nárokom navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré je viazané na porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti v zmysle § 544 ods. 1 O.z.. V danom prípade bola zmluvná pokuta dohodnutá podmienene, čo nie je v súlade s uvedeným ustanovením, pretože vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu bol viazaný na zosplatnenie úveru, ktoré však nenastalo priamo porušením zmluvnej povinnosti, ale až zaslaním výzvy zo strany navrhovateľa, teda na jeho požiadanie (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 15Co/180/2012 zo dňa 12.06.2013).

Na základe predloženého splátkového kalendára je zrejmé, že doposiaľ uhradil navrhovateľovi 1503,40 Eur. Z listín predložených navrhovateľom vyplýva, že výška úveru reálne čerpaného odporcom predstavuje 6000,- Eur a nakoľko už zaplatil navrhovateľovi sumu 1503,40 Eur, navrhovateľ z celkovej sumy uplatnenej v návrhu, a to 7516,76 Eur, bez právneho titulu žiada od neho zaplatenie 3020,36 Eur. Navrhovateľ má právny nárok iba na zaplatenie neuhradenej časti čerpaného úveru vo výške 4496,40 Eur.

Odporca namietol formálnu nedostupnosť úverovej zmluvy spôsobenú drobným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných odporcovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú podmienku v zmysle smernice rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993, ako aj v zmysle § 52 O.z..

S poukazom na uvedené skutočnosti odporca žiadal súd, aby návrh v časti predstavujúcej sumu 3020,36 Eur zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

Poukázal na svoju sociálnu situáciu a žiadal súd o možnosť zaplatiť zvyšok pohľadávky v splátkach po 50,- Eur mesačne.

K podaniu doložil rodný list, sobášny list, rozhodnutie o výsluhovom dôchodku a potvrdenia o pravidelných mesačných výdavkoch.

Navrhovateľ sa v rámci podania doručeného súdu dňa 09.03.2016 vyjadril k skutočnostiam uvádzaných odporcom. Opätovne poukázal, že zmluva bola uzatvorená v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi, je celistvá a uzatvorená v riadnej písomnej forme. Odporca svojim podpisom na zmluve potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami, že sú mu zrozumiteľné, dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Ku dňu podpisu zmluvy o úvere žiadna právna úprava nepredpisovala veľkosť písma v zmluve s výnimkou ustanovenia § 37 O.z., s ktorým je avšak zmluva v súlade. V zmluve o úvere môže byť termín konečnej splatnosti úveru vyjadrený inak, ako uvedením dátumu, avšak takým spôsobom, ktorý nevyvoláva pochybnosti a je jednoznačne určiteľný. V zmluve o úvere je uvedený termín splatnosti prvej splátky úveru, počet splátok, ako aj termín splatnosti jednotlivých splátok; preto je dátum konečnej splatnosti jednoznačne určiteľný. Má za to, že zmluvná pokuta uvedená v hlave 7 spĺňa všetky zákonné podmienky.

Podaním doručeným súdu dňa 30.03.2016 sa odporca opätovne vyjadril k podanému návrhu a vo svojom vyjadrení poukázal na rovnaké skutočnosti, ako vo svojom podaní doručenom súdu už dňa 12.01.2016.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, ako aj listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, a to úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, splátkového kalendára, výzvy na splatenie celého úveru spolu s poštovým podacím hárkom, rodného listu, sobášneho listu, rozhodnutia o výsluhovom dôchodku odporcu, potvrdenia o pravidelných mesačných výdavkoch, ako aj vyjadrení účastníkov konania.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav :

Dňa XX.XX.XXXX uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej aj Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky (ďalej len ÚP). Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 6000,- Eur bankovým prevodom, úročený úrokovou sadzbou 18,92 % ročne. Odporca sa v rámci zmluvy zaviazal splácať poskytnutý úver v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 131,94 Eur mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá pod bodom 55 zmluvy ako mesiac od dátumu poskytnutia úveru a splatnosť ďalších splátok bola stanovená na 15. deň v kalendárnom mesiaci. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 18,09 %.

Odporca bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporcu a spôsob ich započítania. V zmysle hlavy 7 ÚP bol odporca navrhovateľom vyzvaný listom zo dňa 29.11.2011 na zaplatenie celého zostatku úveru.

Navrhovateľ ku dňu podania návrhu eviduje voči odporcovi pohľadávku v celkovej výške 7516,76 Eur s príslušenstvom. Túto sumu mu odporca neuhradil ani čiastočne.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

Podľa § 369 ods. 1 zákona Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 16.09.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Preverením zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo zistené, že typovo sa uvedená zmluva zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody v súlade s ustanovením § 261 ods. 6 písm. d) Obch. z., čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t. j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie podlieha právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka, na ktorý sa obligatórne uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Skutočnosť, že odporca pri uzatvorení zmluvy o úvere mal postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nemá za následok, že by zmluvný vzťah stratil charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu a mal by sa následne spravovať výhradne iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka v danom prípade prichádza do úvahy len v tom prípade, ak určitú otázku záväzkovo-právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom Obchodný zákonník neupravuje.

Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať, a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, zmluva o dodávke plynu a elektriny, zmluva o pripojení, a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov.

Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2010, sp. zn. 5Co/140/10 - 67).

Súd teda v zmysle vyššie uvedených skutočností konštatuje, že aj napriek tomu, že predmetný záväzkovo-právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom možno hodnotiť ako tzv. absolútny obchod, nevylučuje to samo osebe aplikáciu ustanovení § 52 - § 54 O. z. na predmetnú zmluvu o úvere, keďže zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 3 zákona v postavení dodávateľa) a odporcom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 4 zákona v postavení spotrebiteľa)

ako zmluvný typ podliehala v čase uzavretia režimu právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, keď spĺňala náležitosti vyžadované ust. § 52 ods. 1, 3, 4 O. z.

Súd však považuje za potrebné uviesť, že znenie ustanovenia § 54 ods. 1 O. z. nie je možné považovať za akýsi materiálny korektív, ktorý by umožňoval považovať všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka za jednostranne kogentné, od ktorých by nebolo možné sa odchýliť v neprospech spotrebiteľa. K záveru, že zákonodarcu počítal len s kogentnosťou úpravy spotrebiteľských zmlúv, a nie s kogentnosťou celého Občianskeho zákonníka, možno dospieť logickým výkladom ustanovení Obchodného zákonníka (napr. § 369 ods. 1 veta tretia, ktorý vo svojej úprave priamo počíta so spotrebiteľom; v prípade jednostrannej kogentnosti Občianskeho zákonníka by uvedená veta nemala žiadny právny význam). S uvedeným výkladom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 okrem iného uviedol nasledovné:

"Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní správne uvádza, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy, sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000, sp. zn. 4Obo/115/99). Generálny prokurátor správne uvádza, že jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodno-právneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v ustanoveniach § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, vrátane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom, sa preto použijú ustanovenia Obchodného zákonníka, a nie Občianskeho zákonníka. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka".

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné konštatovať, že na predmetnú zmluvu o úvere sa budú primárne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka spolu s ustanoveniami § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a zákonom č. 129/2010 Z. z. ako lex specialis v pomere k zvyšným ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis, ktorý sa použije iba na vyplňovanie prípadných medzier v zákone, t. j. keď niektoré otázky právnych vzťahov Obchodný zákonník alebo ustanovenia § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka neupravujú.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 6000,- Eur bankovým prevodom úročený úrokovou sadzbou 18,92 % ročne. Odporca sa v rámci zmluvy zaviazal splácať poskytnutý úver v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 131,94 Eur mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá pod bodom 55 zmluvy ako mesiac od dátumu poskytnutia úveru a splatnosť ďalších splátok bola stanovená na 15. deň v kalendárnom mesiaci. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 18,09 %.

Odporca bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporcu a spôsob ich započítania. V zmysle hlavy 7 ÚP bol odporca navrhovateľom vyzvaný listom zo dňa 29.11.2011 na zaplatenie celého zostatku úveru. Navrhovateľ ku dňu podania návrhu eviduje voči odporcovi pohľadávku v celkovej výške 7516,76 Eur s príslušenstvom. Túto sumu mu odporca neuhradil ani čiastočne.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností a na základe vyššie citovaných ustanovení zákonov navrhovateľovi vyššie uvedený uplatnený nárok priznal, pretože ho považuje za dôvodný.

Navrhovateľ si v rámci návrhu uplatnil voči odporcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože odporca mu dlžnú čiastku neuhradil v lehotách stanovených v zmluve o úvere a v súlade s § 506 Obch. z. poskytnutý úver „zosplatnil“ ku dňu 29.11.2011. Nezaplatením dlžnej sumy do dňa splatnosti poskytnutého úveru, t. j. do 29.11.2011 sa dostal odporca s platením dlhu do omeškania. Vykonaným

dokazovaním má súd preukázané, že v návrhu uplatňované úroky z omeškania majú oporu v citovanom Nariadení vlády SR č. 87/1995 Zb., ako aj v ustanovení § 369 ods. 1 Obch.z.. Súd preto aj vyššie uvedený nárok navrhovateľovi priznal v plnom rozsahu.

Súd považuje za potrebné poukázať, že ku dňu podpisu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX len ustanovenie § 53c O.z. upravovalo, že ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí, pričom zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Ďalšie ustanovenie, ktoré sa na veľkosť písma vzťahuje, je ustanovenie § 37 ods. 1 O.z., kde je uvedené, že právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Preskúmaním predmetnej zmluvy je potrebné konštatovať, že aj keď sú niektoré jej časti uvedené menším formátom písma, nemení to nič na ich platnosti, pretože aj časti uvedené menším formátom písma sú stále čitateľné, a teda zrozumiteľné; žiadnym výkladom nemožno dospieť k záveru o ich nezrozumiteľnosti. Rovnako predmet zmluvy o úvere nie je uvedený menším písmom, ako zvyšná časť zmluvy s výnimkou názvu zmluvy.

Preverením predmetnej zmluvy o úvere súd zistil, že zmluva nie je ani nepriehľadná a ani zmätočná; zmluva, ako aj úverové podmienky, sú jasne, určite a zrozumiteľne definované v zmluve.

Rovnako konečná splatnosť zmluvy o úvere tak, ako je žiadaná v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., je v predmetnej zmluve uvedená v súlade so zákonom 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z predmetnej úverovej zmluvy, a to konkrétne z bodov 45, 54 zmluvy, je možné veľmi jednoducho vyvodiť lehotu splatnosti prvej splátky poskytnutého úveru, nasledujúcich splátok, ako aj lehotu konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na to, že samotné ustanovenia zákona nijako podrobne neupravujú, ako má byť definovaná doba trvania zmluvy, ako aj konečná splatnosť úveru, možno považovať uvedenú formu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru za postačujúcu pre účely § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.

Ročná percentuálna miera nákladov tak, ako je žiadaná v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., je obsiahnutá v rámci bodu 47 zmluvy o úvere. Skutočnosť, že RPMN je stanovená v rozmedzí od 21,1 % do 21,9 % s poukazom na skutočnosť, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a odporca podpisom zmluvy súhlasil, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru, nemení nič na tom, že si navrhovateľ v rámci bodu 47 zmluvy o úvere splnil povinnosť vyžadovanú zákonom, keď predmetný zákon nezabraňuje navrhovateľovi uviesť RPMN tak, ako je v zmluve uvedená.

Taktiež podmienku stanovenú v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj uvedenie poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, navrhovateľ splnil s poukazom na body 45, 54 zmluvy o úvere v nadväznosti na hlavu 5 § 1,7 ÚP.

Námietky odporcu týkajúce sa skutočnosti, že v prípade zosplatnenia poskytnutého úveru má navrhovateľ nárok len na vrátenie čerpaného úveru, t.j. 6000,- Eur s poukazom na § 3 hlavy 7 ÚP nezodpovedá skutočnému stavu. Výkladom hlavy 7 § 3 v nadväznosti na § 506 Obchodného zákonníka nie je možné dospieť k tak reštriktívnemu chápaniu pojmu čerpaný úver, ako uvádza odporca. Čerpaný úver pre účely ustanovenia § 3 hlavy 7 ÚP predstavuje celú pohľadávku vzniknutú v súvislosti so zmluvou o úvere (teda úroky, zmluvné pokuty a.i.).

Zo žiadnych ustanovení Občianskeho zákonníka, ale ani z ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007. Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nie je možné vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Jedinou podmienkou platnosti je primeranosť tejto sankcie v porovnaní so závažnosťou nesplnenia záväzku spotrebiteľom.

Pojem „neprimerane vysoká zmluvná pokuta“ obsahuje s účinnosťou od 01.01.2008 nielen § 301 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523301'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Obchodného zákonníka, ale aj ust. § 545a <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523545a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k úprave stanovenej v § 54 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252354'&ucin-k-dni='30.12.9999'> vete prvej Občianskeho

zákonníka nesmú sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou odchýliť od úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku v neprospech spotrebiteľa.

Zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní svoju zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla veriteľovi škoda. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Pokuta však plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody. Veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody ani jej výšku. Stačí, aby v súdnom konaní preukázal porušenie zmluvnej povinnosti, ktorá podľa dohody zmluvných strán mala za následok vznik práva na zmluvnú pokutu. V dôsledku toho je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť bez ohľadu na to, či veriteľovi vôbec nejaká škoda vznikla. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty.

Pokiaľ má vymáhaná sankcia charakter zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve, je treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmluvného dojednania o zmluvnej pokute podľa § 39 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a jej neplatnosťou ako neprimeranej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre „neprimerane vysokú sumu“ sankcie. Zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve môže byť neplatná ako neprimeraná zmluvná podmienka napriek tomu, že v prípade nespotebiteľskej zmluvy by jej dojednanie bolo v súlade s dobrými mravmi. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie.

Platnosť dohody o zmluvnej pokute v nespotebiteľských zmluvách môže súd skúmať z hľadiska splnenia podmienok uvedených v ust. § 544 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523544'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a násl. Občianskeho zákonníka, ale aj z dôvodov upravených v § 39 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi. V spotrebiteľských zmluvách však môže byť dôvodom pre absolútnu neplatnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute aj neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky v prípade, že požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k) <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka).

Súd je toho názoru, že pokiaľ má byť sankciou preskúmanou podľa uvedeného ustanovenia zmluvná pokuta, neobmedzuje sa súd len na preskúmanie toho, či jej výška zodpovedá uhradzovanej - reparačnej funkcii, ale aj funkcii sankčnej. Vyplýva to aj z formulácie tohto ustanovenia, ktoré sa vzťahuje aj na zaplatenie „neprimerane vysokých súm ako sankcie“. Zmluvnú pokutu možno považovať za primerane vysokú sankciu, pokiaľ neprimerane neprekračuje tak výšku zabezpečovanej sumy (uhradzovacia funkcia), ako aj súhrn prípadných škôd, ktoré možno v konkrétnom prípade očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti (sankčná funkcia). Znamená to, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy.

Zákonná úprava o zmluvnej pokute v nespotebiteľských zmluvách má osobitnú úpravu postupu súdu v prípade zistenia, že zmluvná pokuta bola dohodnutá v neprimerane vysokej výške (§ 545a Obč. zákonníka). Toto ustanovenie vzhľadom k osobitnej úprave v § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka nie je použiteľné v spotrebiteľských zmluvách. Pokiaľ takouto sankciou je dohoda o zmluvnej pokute, môže byť takéto ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy neplatné ako neprijateľná zmluvná podmienka. Keďže neplatnosť sa týka dohodnutej zmluvnej podmienky, nie je možné v prípade záveru o neprijateľnosti dohody o zmluvnej pokute súčasne aplikovať moderačné právo súdu podľa § 545a <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523545a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka.

Neprijateľnosť zmluvného ustanovenia o zmluvnej pokute v zmysle § 53 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 4 písm. k) <aspi://

module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka musí existovať ku dňu uzavretia zmluvy. Ak je zmluvná pokuta primeraná v čase uzavretia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo.

V tejto súvislosti je treba poukázať aj na čl. 4 ods. 1 Smernice Rady (ES) 93/13/EHS <aspi:// module='EU'&link='31993L0013'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

V podstate rovnaký obsah má ust. § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.3.2010. Podľa neho pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok sa nemá prihliadať len na samotný text zmluvy a všeobecných obchodných podmienok dodávateľa, ale aj na širšie súvislosti, ktoré charakterizujú samotné dojednanie spotrebiteľskej zmluvy a na obsah ostatných podmienok zmluvy.

Je vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa.

Pre záver o neprimeranosti (nekalosti) zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľom nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9 Co/31/2012 zo dňa 19.03.2013).

Rovnako námietka odporcu týkajúca sa dojednanej zmluvnej pokuty uvedenej v hlave 7, § 7 ÚP nezodpovedá skutočnému stavu. Predmetná zmluvná pokuta je dojednaná v súlade s ustanovením § 544 ods. 1 O.z. Jej výška nie je neprimerane vysoká vo vzťahu k povinnosti, ktorej splnenie zabezpečuje, t. j. k splateniu celého úveru spolu s dojednanými úrokmi.

Aj na základe týchto skutočností súd považuje návrh za dôvodný, a preto mu vyhovel.

V rámci návrhu si navrhovateľ vyčíslil trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 450,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 588,36 Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. (ďalej Advokátskej tarify), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 13a ods. 1 Advokátskej tarify, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 Advokátskej tarify, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 16 ods. 4 Advokátskej tarify, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, (zákon 283/2002 Z.z.) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 Advokátskej tarify, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 18 ods. 3 Advokátskej tarify, ak je advokát plateľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Súd preskúmal uplatnený nárok navrhovateľa ohľadom náhrady trov konania a zistil, že je opodstatnený v plnom rozsahu.

Odmena advokáta navrhovateľa pozostáva z odmeny za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 25.07.2013 a podanie návrhu na začatie konania vo veci samej dňa 29.11.2013) každý vo výške 237,34 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov za úkony vykonané v roku 2013 vo výške $2 \times 7,81$ Eur a s uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane $2 \times 237,34 + 2 \times 7,81 = 490,30$ Eur) vo výške 98,06 Eur, čo spolu predstavuje 588,36 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, a § 18 ods.3 Advokátskej tarify.

Navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech v plnom rozsahu, tak vznikol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 450,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 588,36 Eur, na úhradu ktorých súd zaviazal odporcu tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p., prihliadajúc na aktuálne pomerne nepriaznivú sociálnu situáciu odporcu preukázanú doloženými dokladmi, povolil odporcovi splácať žalovanú istinu s príslušenstvom a s náhradou trov konania v pravidelných mesačných splátkach vo výške 208,80 Eur, teda v splátkach (počítajúc dlžnú istinu) rozvrhnutých na obdobie troch rokov, zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že v prípade, ak sa odporca omešká so zaplatením čo i len jednej mesačnej splátky, stane sa zročným celý dlh.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).